

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต๋อม
เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๗

ของ
เทศบาลตำบลบ้านต๋อม
อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา

ประกาศเทศบาลตำบลบ้านต๋อม
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต๋อม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามที่สภาเทศบาลตำบลบ้านต๋อมได้ มีมติให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต๋อม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ ในการประชุมสภาเทศบาลตำบลบ้านต๋อม สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ และนายอำเภอเมืองพะเยา อาศัยอำนาจตามคำสั่งจังหวัดพะเยา ที่ ๖๗๒๔/๒๕๖๕ เรื่อง การมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด และนายอำเภอปฏิบัติราชการแทน ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต๋อม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ เทศบาลตำบลบ้านต๋อมจึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต๋อม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ สำหรับรายละเอียดข้อมูลเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต๋อม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ สามารถตรวจสอบได้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลบ้านต๋อมในวันและเวลาราชการ หรือสามารถเข้าไปดูได้ที่เว็บไซต์ของเทศบาลตำบลบ้านต๋อม www.tambontom.go.th

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'สุภาวดี' (Suphawadee).

(นายสุภาวดี สันแก้ว)
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านต๋อม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต้อม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านต้อม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อน เหตุรำคาญ จากการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์การรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านต้อม ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต้อม เรื่อง การควบคุมเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลบ้านต้อม

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต้อม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต้อม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ในเขตเทศบาลตำบลบ้านต้อม พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลบ้านต้อม โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบ้านต้อม และนายอำเภอเมืองพะเยา ตามคำสั่งจังหวัดพะเยา ที่ ๖๗๒๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต้อม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านต้อม นับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านต้อมแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต้อม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๔ เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและควบคุมในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์

โดยปราศจากการควบคุม

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่
ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้น รวมถึง ผู้ครอบครองสัตว์
ผู้ให้การดูแลรักษา ผู้ที่ให้อาหารสัตว์นั้นด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน
และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด
ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก
ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือ ซากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านต้อม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้ง

จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) ๒๕๖๐

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลตำบลบ้านต่อม

ข้อ ๖ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านต่อม โดยเด็ดขาด

(๑) งูพิษและงูที่อาจเกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

(๒) ปลาปิรันย่า

(๓) คางคกไฟ

(๔) สัตว์ดุร้ายต่างๆ

(๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ

(๖) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านต่อม เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ดังนี้

(๗.๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

๑. ที่หรือทางสาธารณะ

๒. สถานที่ท่องเที่ยว

๓. สถานที่ราชการ

(๗.๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

๑. พื้นที่นอกจากระบุในข้อ (๗.๑) ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้

เกินจำนวน ดังนี้

(๑) ช้าง ม้า ไม่เกิน ๕ ตัว

(๒) สุนัข โค กระบือ แพะ แกะ ประเภทละไม่เกิน ๑๐ ตัว

(๓) สุนัข แมว ประเภทละไม่เกิน ๕ ตัว

(๔) เป็ด ไก่ นก ห่าน ประเภทละไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

(๕) จำนวนสัตว์นอกจาก (๑-๔) ต้องได้รับความเห็นชอบ

จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๖) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและเหตุรำคาญ

(๗) ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อกันจากสัตว์สู่คน

ข้อ ๘ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งต้องดำเนินการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก ต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ดังนี้

๑. สถานที่ตั้ง

๑.๑ ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญให้กับผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๑.๒ ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำ

๑.๓ สาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของและมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งอื่นใด

ปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

๒. อาคารและสวนประกอบ

๒.๑ อาคารต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

๒.๒ พื้นต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดง่ายไม่แฉะแฉะเว้นแต่การเลี้ยงสัตว์สุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงเพื่อให้ น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๒.๓ หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๒.๔ คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๒.๕ การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๓. การสุขาภิบาลทั่วไป

๓.๑ การระบายน้ำ

(๑) รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

(๒) น้ำทิ้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำแหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

๓.๒ การกำจัดมูลสัตว์ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์ โดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๓.๓ ถ้ามีการสูบลมไฟไล่แมลงให้สัตว์ต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

๓.๔ ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ไม่ให้ เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

๓.๕ การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

๓.๖ ต้องควบคุมดูแลไม่ให้ สัตว์ ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

๓.๗ ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

๓.๘ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผาหรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรคและการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

ข้อ ๙ หลังจากที่ได้เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดมีความประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๗ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โล่งโปร่งอากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถานบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๐ - ๒,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าว ให้ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน
๓. หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน
๔. เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลบ้านต่อม แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์หรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับเลี้ยงดูสัตว์แก่เทศบาลตำบลบ้านต่อมตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่อซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในเขตอำนาจเทศบาลตำบลบ้านต่อมในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (บทกำหนดโทษมาตรา ๒๙ คือ โทษปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง)

ข้อ ๑๓ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านต่อม เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(นายศุภชาติ สันกวาน)

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านต่อม

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายนิกร ยะกะจ่าย)

นายอำเภอเมืองพะเยา

